

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† CARD. JOAN JOSEP OVELLA OVELLA
Arquebisbe de Barcelona

Santa Maria, testimoni de fe

Santa Teresa de l'Infant Jesús, carmelita descalça, filla espiritual de santa Teresa de Jesús i de sant Joan de la Creu, proclamada amb tota raó doctora de l'Església, va deixar escrit aquest profund pensament: «L'obra més formosa del cor de Déu és el cor d'una mare». Aquesta cita és molt escaient avui, primer diumenge de maig, en què celebrem el Dia de la Mare.

Hem començat el mes de maig, el mes de les flors, que l'Església catòlica dedica a la Mare de Déu. Com les flors, Maria va ser embellida per Déu Pare, perquè aquella noia senzilla va ser escollida per ser la mare del Fill de Déu. L'arcàngel Gabriel la va saludar com la «plena de gràcia», preservada de tot pecat, assumpta al cel en cos i ànima al final de la seva vida a la terra. Aquests dons divins que va rebre Maria no la separen de nosaltres. Ella, per voluntat de Crist en la creu, és la nostra mare, la mare de tota la humanitat redimida per Crist.

Els cristians, de manera especial, estem cridats a conèixer i estimar Maria, com la primera i més gran deixeble de Jesús i la nostra principal intercessora davant de Déu. Ella és el més gran testimoni de fe. Les paraules que Elisabet li va dirigir ens apropen a la seva vida: «Benaurada tu que has cregut!». És la lloança de la fe de la Mare de Déu; la seva grandesa radica en la seva vida de fe.

Sant Joan Pau II l'any 1987 va publicar la carta encíclica titulada *La Mare del Redemptor*, dedicada a «la benaurada Verge Maria en la vida de l'Església peregrina», que s'obre amb una acurada meditació d'aquestes tres afirmacions de la Bíblia: «Plena de gràcia», «Feliç tu que has cregut» i «Aquí tens la teva mare». Tota la vida terrenal de Maria és contemplada com un pelegrinatge de fe. Ella va viure els esdeveniments de la vida de Jesús. Els va acollir i meditar en el seu cor i va confiar plenament en els dissenys de Déu, malgrat no entendre-ho tot. El Concili Vaticà II recull amb goig el fet que els musulmans també honoren Maria, la mare virginal de Jesús i, àdhuc, de vegades la invoquen devotament (cf. *Nostra aetate*, 3).

Benvolguts germans i germanes, en aquest mes de Maria, que la fe floreixi als nostres cors i ens ajudi a edificar les nostres vides. Per això, és bo i necessari que dirigim la nostra mirada i la nostra pregària a Maria. Demanem-li que ens acompanyi en el nostre «pelegrinatge per la vida camí del cel», amb la seva fe ferma i serena, enmig de les dificultats. Ella guardava sempre les paraules del seu Fill al cor i les meditava; per això, és testimoni i model de la fe cristiana.

ENTREVISTA

Baròmetre religiós

CARLES ARMENGOL

La Direcció General d'Afers Religiosos, en col·laboració amb el Centre d'Estudis d'Opinió, ha elaborat un estudi pioner sobre el posicionament de la ciutadania catalana vers el fenomen religiós: el *Baròmetre de la religiositat 2023*, que ha permès conèixer la realitat religiosa del país. «El fet religiós incideix de manera molt significativa en la societat i, per tant, també en molts àmbits de les polítiques públiques; i com que pel caràcter privat de les dades no hi ha informació censal sobre aquestes qüestions, cal obtenir-la per estudis com el baròmetre», afirma el director general d'Afers Religiosos, Carles Armengol.

Què destacaria de l'estudi?

Què el fet religiós, lluny de desaparèixer, té una presència molt àmplia i plural. La religiositat i les espiritualitats no minven, es transformen; també es fragmenten. La identificació, la creença i la pràctica apareixen com a no alineades. Abunden identitats no monolítiques. Alhora, es constata un gran desconeixement sobre el fet religiós i sobre les religions amb les quals un no s'identifica.

Una primera dada apunta que el 57% de la població s'identifica amb la religió catòlica. Com a catòlic, quina reflexió en fa?

No em sorprèn. Els mitjans de comunicació generalistes menystenen el fet religiós com a tal i la imatge pública de l'Església catòlica que projecten sol ser força escassa i esbiaixada; però la realitat n'és una altra. Cal dir també que dins d'aquest 57% hi ha catòlics merament culturals: persones que, tot i aquesta identificació, tenen una pràctica religiosa molt escadussera o que, fins i tot, es consideren no creients.

A partir dels resultats, què caldria fer?

El desconeixement mutu entre les diverses tradicions religioses i l'escassa relació entre elles —com apunta l'estudi— no són bones notícies per a la convivència i la cohesió social. Calen noves iniciatives per incrementar el coneixement, i també estendre molt més les experiències de diàleg interreligiós.

Oscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

Mirant enrere sense ressentiment

Un bon amic m'envia còpia de la carta que ha adreçat als actuals responsables d'una entitat, nascuda, fa uns quants anys, com a conseqüència del compromís cristià dels seus fundadors, el meu amic entre ells. Escriu: «Des de la reunió en què es va tractar a fons la gènesi i la identitat de la nostra associació, vaig obrir un període de reflexió personal sobre la continuïtat de la meua vinculació i participació a l'entitat. He arribat a la conclusió, dolorosa, que he de dimitir de la meua responsabilitat, exercida des dels moments fundacionals. No puc compartir en absolut el criteri majoritari que es va palesar en l'esmentada reunió en relació amb les nostres arrels, identitat i missió. Els valors fundacionals de qualsevol organització són un element essencial que la gran majoria d'entitats respecten, valoren i promouen. Prescindir dels trets diferencials i de les arrels cristianes que van motivar-ne la creació, esdevé, des del meu punt de vista, un error incompreensible, més greu encara si es pretén justificar com una lògica evolució històrica.»

Comparteixo el capteniment de la carta esmentada i que m'ha fet pensar

en situacions semblants que se susciten en algunes associacions nascudes en el marc eclesial i que, amb el temps, qüestionen la seva identitat. Entenc la situació de l'autor de la carta. Les decisions que, com aquesta, es prenen per fidelitat a les conviccions profundes i que afecten les relacions personals i el lliurament generós als altres, comporten, sempre, dolor, després, d'ordinari, pau. El dolor de l'esperit s'expressa amb dificultat en un escrit, però hi és i convé evitar que ens faci mal, endurint-nos, o que faci mal als altres des de la crítica fàcil o el judici inapel·lable. Cal mirar enrere amb agraïment, resta la quantitat de bé que s'ha fet amb aquestes mateixes persones que avui es perceben allunyades. «Si us disgusteu amb algú, no l'ofengueu; que la posta de sol no us trobi encara ressentits» (Ef 4,26).

El treball fet resta per sempre. La llavor ha estat escampada, el testimoni s'ha viscut, la paraula, pronunciada. El fruit arribarà quan Déu vulgui. El veurem o no. Tant se val. Resta, només, mirar enrere sense ressentiment, amb agraïment, i mirar endavant amb esperança i discernir què demana Ell, en aquest moment i entre aquesta gent.

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Peregrinos a los pies de María

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

«María, después de la anunciación, hubiera podido concentrarse en sí misma, en las preocupaciones y temores debidos a su nueva condición». Esto nos decía el Papa en el Mensaje para la Jornada del año pasado y añadía: «Pero no, ella confió plenamente en Dios. Pensaba más bien en Isabel. Se levantó y se puso en marcha. María se convirtió en el templo de Dios, imagen de la Iglesia en camino, la Iglesia que sale y se pone al servicio, la Iglesia portadora de la Buena Noticia.»

Durante siglos, los creyentes, entre ellos muchos santos, han peregrinado hasta la Montaña Santa, a Montserrat, para unirse a la Madre de Dios, siempre dispuesta a ponerse en camino hacia los que tanto la necesitamos. Nuestra Señora es modelo y madre, acogida y

amparo. A sus pies ponemos nuestras necesidades, mirando sus ojos misericordiosos.

El Camí de Sant Miquel del Monestri de Montserrat, es testigo de tantos hijos de Dios que han peregrinado hacia Dios de mano de su Madre. Por esta razón, en ese acceso encontramos diversos monumentos, muchos de ellos de fundadores de instituciones y congregaciones religiosas.

En este lugar, el próximo 8 de mayo, el padre abad de Montserrat, padre Marnel Gasch, bendecirá un grupo escultórico de la Beata Carmen del Niño Jesús González Ramos, fundadora de las Hermanas Franciscanas de los Sagrados Corazones, en el 125 aniversario de su paso a la vida eterna.

Santa María, ruega por nosotros.

Lectures de la missa diària i santoral

6. □ **Dilluns (lit. hores: 2a setm.)** [Ac 16,11-15 / SI 149 / Jn 15,26-16,4a].

Ntra. Sra. Dels Desemparats. Tradició del martiri *ante portam Latinam* de sant Joan evangelista, patró de les arts gràfiques; sant Domènec Sàvio, alumne de Joan Bosco; santa Beneta, vg. i mr.; sant Justí, prev.; beat Francesc de Laval, bisbe de Quebec.

7. □ **Dimarts** [Ac 16,22-34 / SI 137 / Jn 16,5-11]. Sant Sixt i sant Eovald o Hou, mrs., venerats a Celrà (Gironès); beata Gisela (o Guisla), rel. benedictina, viuda de sant Esteve d'Hongria (s. X-XI); sant Benet II, papa.

8. □ **Dimecres** [Ac 17,15.22-18,1 / SI 148 / Jn 16,12-15]. Santa Maria, mitjancera de totes les gràcies; Mare de Déu de Pompeia (Roser) i també del Toro, patrona de Menorca, a més d'altres advocacions: Escola Pia, Miracle (Milagros), Salut, etc. Aparició de l'arcàngel sant Miquel, patró dels radiòlegs i dels radioterapeutes; sant Eladi, bisbe; sant Bonifaci IV, papa; beat Jeremies de Valàquia, rel. caputxí; beat Lluís Rabatà, prev. carmelità. Beata Carme del Nen Jesús (González Ramos), rel. fund. Franciscanes dels Sagrats Cors.

9. □ **Dijous** [Ac 18,1-8 / SI 97 / Jn 16,16-20]. **Mare de Déu dels Desemparats, patrona de València i la seva regió; també la d'Argeme (Còria).** Sant Gregori de Berrueza, bisbe; santa Lluïsa de Marillac (†1660), fund. Filles de la Caritat (FC, paüles); santa Caterina de Bolonya, vg.; santa Casilda, vg.

10. □ **Divendres** [Ac 18,9-18 / SI 46 / Jn 16,20-23a]. Sant Joan d'Àvila (1499-1569), prev., apòstol d'Andalusia i patró del clergat secular espanyol. Sant Antoni de Florència, bisbe; santa Beatriu, vg.

11. □ **Dissabte** [Ac 18,23-28 / SI 46 / Jn 16,23b-28]. Sant Anastasi (s. III-IV), mr. a Badalona, fill i patró de Lleida. Sant Ponç (o Poní), bisbe, patró dels herbolaris; sant Eudald, mr. venerat a Ripoll (978); sant Felisa, mr.; beat Domènec Iturrate, prev. trinitari basc.

12. □ **† Diumenge vinent, diumenge VII de Pasqua. Ascensió del Senyor (lit. hores: 3a setm.)** [Ac 1,1-11 / SI 46 / Ef 1,17-23 / Mc 16,15-20]. Sants Nereu i Aquileu (s. III-IV), soldats mrs. a Roma; sant Pançraç (s. III-IV), mr. romà. Sant Domènec de La Calzada (Rioja), patró dels enginyers de camins, canals i ports; beat Francesc de Siena, prevere servita.

DIUMENGE VI DE PASQUA

Lectura dels Fets dels Apòstols

(Ac 10,25-26,34-35,44-48)

Així que Pere entrà, Corneli sortí a rebre'l i es prosternà als seus peus. Pere el feu aixecar dient-li: «Posa't dret, que jo soc home, igual que tu». Llavors Pere prengué la paraula i digué: «Ara veig de veritat que Déu no fa diferències a favor d'uns o altres; Déu acull tothom qui creu en ell i fa el bé, de qualsevol nacionalitat que sigui». Mentre Pere deia això, l'Esperit Sant vingué sobre tots els qui escoltaven la seva predicació. Els jueus creients que havien vingut amb Pere s'estranyaren molt en veure que el do de l'Esperit Sant era vessat fins i tot sobre els qui no eren jueus. De fet, els sentien parlar en llenguatges misteriosos i proclamar les grandeses de Déu. Llavors Pere digué: «¿Qui pot excloure de l'aigua del baptisme aquests que han rebut l'Esperit Sant igual que nosaltres?» Tot seguit manà que els bategessin en el nom de Jesucrist. Després li pregaren que es quedés amb ells uns quants dies.

Salm responsorial (97)

R. *El Senyor ha revelat la seva ajuda, i els pobles contemplen la salvació.*

Canteu al Senyor un càntic nou: / ha fet obres prodigioses, / la seva dreta i el seu braç sagrat / han sortit victoriosos. R.

El Senyor ha revelat la seva ajuda, / i els pobles contemplen la salvació. / L'ha mogut l'amor que ell guarda fidelment / a la casa d'Israel. R.

Tothom ha vist d'un cap a l'altre de la terra, / la salvació del nostre Déu. / Aclameu el Senyor arreu de la terra, / esclateu en cants i en crits d'alegria. R.

Lectura de la primera carta de sant Joan

(1Jn 4,7-10)

Estimats meus, hem d'estimar-nos els uns als altres, perquè l'amor ve de Déu. Tothom qui estima és fill de Déu: ha nascut d'ell i el coneix. Els qui no estimen no coneixen Déu, perquè Déu és amor. Hem vist clarament l'amor que Déu ens té quan ell ha enviat al món el seu Fill únic, perquè visquem gràcies a ell. L'amor és això: no som nosaltres qui ens hem avançat a estimar Déu; ell ha estat el primer d'estimar-nos, tant, que ha enviat el seu Fill com a víctima propiciatòria pels nostres pecats.

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan

(Jn 15,9-17)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Jo us estimo tal com el Pare m'estima. Manteniu-vos en l'amor que us tinc. Si observeu els meus manaments, us mantindreu en l'amor que us tinc, com jo també observeu els manaments del meu Pare i em mantinc en l'amor que em té. Us he dit tot això perquè tingueu l'alegria que jo tinc, una alegria ben plena. El meu manament és que us estimeu els uns als altres tal com jo us he estimat. Ningú no té un amor més gran que el qui dona la vida pels seus amics. Vosaltres sou els meus amics si feu el que jo us dono. Ja no us dic servents, perquè el servent no sap què fa el seu amo. A vosaltres us he dit amics, perquè us he fet saber tot allò que he sentit del meu Pare. No sou vosaltres els qui m'heu escollit. Soc jo qui us he escollit per confiar-vos la missió d'anar pertot arreu i donar fruit, un fruit que durarà per sempre. I el Pare us concedirà tot allò que demanareu en nom meu. Això us dono: que us estimeu els uns als altres».

Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles

(Hch 10,25-26,34-35,44-48)

Cuando iba a entrar Pedro, Cornelio le salió al encuentro y, postrándose, le quiso rendir homenaje. Pero Pedro lo levantó, diciéndole: «Levántate, que soy un hombre como tú». Pedro tomó la palabra y dijo: «Ahora comprendo con toda verdad que Dios no hace acepción de personas, sino que acepta al que lo teme y practica la justicia, sea de la nación que sea». Todavía estaba hablando Pedro, cuando bajó el Espíritu Santo sobre todos los que escuchaban la palabra, y los fieles de la circuncisión que habían venido con Pedro se sorprendieron de que el don del Espíritu Santo se derramara también sobre los gentiles, porque los oían hablar en lenguas extrañas y proclamar la grandeza de Dios. Entonces Pedro añadió: «¿Se puede negar el agua del bautismo a los que han recibido el Espíritu Santo igual que nosotros?». Y mandó bautizarlos en el nombre de Jesucristo. Entonces le rogaron que se quedara unos días con ellos.

Salmo responsorial (97)

R. *El Señor revela a las naciones su salvación.*

Cantad al Señor un cántico nuevo, / porque ha hecho maravillas. / Su diestra le ha dado la victoria, / su santo brazo. R.

El Señor da a conocer su salvación, / revela a las naciones su justicia. / Se acordó de su misericordia y su fidelidad / en favor de la casa de Israel. R.

Los confines de la tierra han contemplado / la salvación de nuestro Dios. / Aclama al Señor, tierra entera; / gritad, vitoread, tocad. R.

Lectura de la primera carta del apóstol san Juan

(1Jn 4,7-10)

Queridos hermanos, amémonos unos a otros, ya que el amor es de Dios, y todo el que ama ha nacido de Dios y conoce a Dios. Quien no ama no ha conocido a Dios, porque Dios es amor. En esto se manifestó el amor que Dios nos tiene: en que Dios envió al mundo a su Unigénito, para que vivamos por medio de él. En esto consiste el amor: no en que nosotros hayamos amado a Dios, sino en que él nos amó y nos envió a su Hijo como víctima de propiciación por nuestros pecados.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Juan

(Jn 15,9-17)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Como el Padre me ha amado, así os he amado yo; permaneced en mi amor. Si guardáis mis mandamientos, permaneceréis en mi amor; lo mismo que yo he guardado los mandamientos de mi Padre y permanezco en su amor. Os he hablado de esto para que mi alegría esté en vosotros, y vuestra alegría llegue a plenitud. Este es mi mandamiento: que os améis unos a otros como yo os he amado. Nadie tiene amor más grande que el que da la vida por sus amigos. Vosotros sois mis amigos si hacéis lo que yo os mando. Ya no os llamo siervos, porque el siervo no sabe lo que hace su señor: a vosotros os llamo amigos, porque todo lo que he oído a mi Padre os lo he dado a conocer. No sois vosotros los que me habéis elegido, soy yo quien os he elegido y os he destinado para que vayáis y deis fruto, y vuestro fruto permanezca. De modo que lo que pidáis al Padre en mi nombre os lo dé. Esto os mando: que os améis unos a otros».

COMENTARI

Estimar com Jesús donant la vida pels germans

MN. JOSEP SERRA I COLOMER

Canonge de la Catedral de Barcelona

La nostra fe cristiana assegura que hem estat creats per Déu, que ens estima, i ens ha donat la capacitat d'estimar i de sentir-nos estimats. Jesús, el Fill de Déu, ens diu: «Jo us estimo tal com el Pare m'estima». En realitat, Déu és Amor, i tot el que ell fa està ple del seu amor. Tota persona ha estat creada com a imatge vivent de Déu, que és amor.

Som capaços d'estimar i podem sentir-nos estimats per Déu i per moltes persones que podem tenir al nostre costat. Aquesta realitat és una de les més grans que podem experimentar.

La realitat és que molt sovint no en sabem gaire d'estimar, i confonem l'amor ple i veritable, amb atraccions més o menys superficials o profundes, afectes, sentiments, possessions que ens satisfan, realitats que ens omplen i acompanyen.

I el gran perill és que confonguem i tractem les persones com si fossin coses, objectes, que es fan servir segons ens convingui, només pensant en els propis interessos. La fidelitat és una dimensió constant de l'amor veritable. Jesús ens demana: «Manteniu-vos en l'amor que us tinc»; «estimeu-vos els uns als altres tal com jo us he estimat. Ningú té un amor més gran que el qui dona la vida pels seus amics».

L'amor veritable, que ve de Déu i que Jesucrist ens manifesta, genera un compromís, un manament, i comporta una missió. Per això Jesús ens diu: «Això us dono: que us estimeu els uns als altres». I la missió parteix d'una realitat: «us he escollit per confiar-vos la missió d'anar per tot arreu donant fruit», tenint present que Déu Pare ens concedirà tot el que li demanem en nom de Jesús.

Una fàcil temptació que podem tenir és la d'escollir entre unes persones que ens agraden i deixar a un costat d'altres que no ens cauen gaire bé. Sant Pere constata una realitat: «Déu no fa diferències a favor d'uns o altres; Déu acull tothom qui creu en ell i fa el bé, de qualsevol nacionalitat que sigui».

Cada dia hem de demanar a Déu que ens ajudi i purifiqui la nostra manera de tractar i estimar a aquells que el Senyor ens posa al nostre costat, i compartir amb ells el gran do d'una estimació noble i sincera, a la manera de Jesús.

AGENDA

Caputxins de Pompeia. El proper dissabte, 4 de maig, s'inaugurarà l'exposició «L'aportació del caputxí Efrém de Kcynia a l'art religiós», en ocasió dels 50 anys de la seva mort. A les 19 h, santa missa presidida per fra Jesús Romero, ministre provincial. El proper dimecres, 8 de maig, a les 18.30 h, conferència «Els artistes de Pompeia: d'Enric Clarassó a Xavier Bartumeus», a càrrec de fra Valentí Serra. Benedicció de les noves pintures de sant Francesc d'Assís i de sant Pius de Pietrelcina, entronitzades en ocasió dels vuit segles de l'estigmatització de sant Francesc. Seguidament, missa solemne presidida per fra Jesús Romero, ministre provincial.

Parròquia de Maria Mitjancera. El proper diumenge, 5 de maig, a les 13 h, celebració solemne de l'eucaristia, presidida per Mons. Tomás Jesús Zàrraga Colmenares, bisbe emèrit de la diòcesi de San Carlos i administrador apostòlic emèrit de la diòcesi de La Guaira (Veneçuela). A les 14.30 h, dinar fratern i en família de la comunitat parroquial. (c/ Entença, 198).

Pasqua del Malalt. El proper diumenge, 5 de maig, se celebrarà la Pasqua del Malalt, amb el lema «Donar esperança en la tristesa». Enguany, el Secretariat diocesà de Pastoral de la Salut acompanyarà aquesta jornada des de la capella de l'Hospital Clínic de Barcelona, en la missa de les 11 h. Aquesta celebració serà presidida pel delegat de Pastoral Sacramental, Mn. Josep Teixidó, i concelebrada

pels mossens de l'Hospital Clínic. (c/ Villarroel, 170).

Capella de Nostra Senyora de l'Esperança. Els diumenges 5, 12, 19 i 26 de maig, a les 19 h, vespres de música i esperit. Amb Bernat Bailbé a l'orgue. (c/ de la Palma de sant Just, 2).

Beata Mare Carme de l'infant Jesús. El proper dimecres, 8 de maig, a les 11 h, celebració eucarística en ocasió del 125è aniversari del pas a la vida eterna de la beata Mare Carme de l'infant Jesús, així com per la benedicció del grup escultòric al Camí de Sant Miquel, del monestir de Montserrat. Aquesta benedicció serà presidida per l'abat de Montserrat, P. Manel Gasch.

Institut Sant Tomàs de Balmesiana. Del 10 al 12 de maig se celebrarà el 10è Simposi d'Estudis Tomistes - Tomàs d'Aquino Magister in Sacra Pagina. Mons. David Abadías, bisbe auxiliar de Barcelona, presidirà la santa missa i venerarà la relíquia del crani de sant Tomàs duta expressament des de la província dominica de Tolosa. Se celebrarà a la Universitat Abat Oliba CEU. (c/ Bellesguard, 30).

Església de Sant Gaietà - P.P. Teatins. El proper diumenge, 12 de maig, a les 17 h, se celebrarà un concert solidari a càrrec de Coco's Musical Ensemble sota la direcció d'Enric Colomer. Aportació voluntària a favor de la «Fundación Manos Providentes». (c/ Consell de Cent, 293).

Espai d'Interioritat Francesc Palau. El proper dijous, 16 de maig, a les 19 h, se celebrarà la conferència «Qui tingui set que vingui a mi. Saviesa del

Carmel», a càrrec d'Anna Boj, carmelita descalça, priora del Monestir de la Immaculada Concepció de Mataró. (c/ Immaculada, 53-55).

Reconeixement Emmanuel Mounier 2024. El proper 16 de maig, a les 19 h, a la Sala Sant Jordi del Seminari Conciliar de Barcelona, tindrà lloc el lliurament d'aquest reconeixement. Enguany, l'Institut Emmanuel Mounier de Catalunya i la Facultat de Filosofia de Catalunya han decidit atorgar el premi al Dr. Jaume Aymar i Ragolta, tot destacant la seva tasca intel·lectual en la història de l'art, i la seva gestió al capdavant d'institucions d'Església al servei de la comunicació, la divulgació i la recerca, juntament amb l'atenció als desfavorits des de la Fundació Roca i Pi, entre d'altres entitats.

Consulta altres actes de l'agenda diocesana

pols, la seva nit fosca de la fe, la seva formació a Colònia, les seves dues etapes de magisteri a París, la seva maduresa), aquesta biografia ens permet descobrir que la vida, l'obra i el missatge de sant Tomàs segueixen sent una font d'inspiració per a l'Església i per als qui cerquen la saviesa des de la veritat.

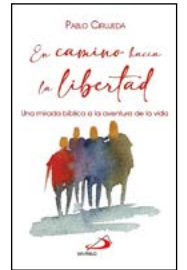
Textos litúrgicos fontales de la antigüedad cristiana, de José Antonio Goñi. Aquest llibre de 588 pàgines, editat pel CPL, ofereix una recopilació de textos antics litúrgics o relacionats amb la litúrgia perquè resulti més fàcil i còmode per accedir a aquests textos que considerem principals per a l'estudi de la litúrgia i també per a tot aquell qui desitgi aprofundir en les arrels de la celebració cristiana.

LLIBRES

Vida de santo Tomás de Aquino, de Juan José Llamedo. Aquest llibre de 192 pàgines, editat per San Pablo, ens parla sobre l'aportació de Tomàs d'Aquino a la cultura cristiana i occidental, i com la seva figura va revolucionar el pensament i la societat, defensant la dignitat humana. En un breu repàs per les diferents etapes de la seva vida (infància i joventut, la seva època d'estudiant a Nà-

En camino hacia la libertad. Una mirada bíblica a la aventura de la vida, de Pablo Cirujeda. Aquest llibre de 80 pàgines, editat per San Pablo, ens ofereix una motivació per assolir la llibertat necessària per aconseguir una vida veritablement confiada en la bondat i la misericòrdia del Creador. Alliberar-se dels lligams de l'esclavitud, llançar-se a la recerca de la llibertat, condueix a una nova vida, a la terra promesa.

CARTA DOMINICAL

† **CARDENAL JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA**
Arzobispo de Barcelona

Santa María, testimonio de fe

Santa Teresa del Niño Jesús, carmelita descalza, hija espiritual de santa Teresa de Jesús y de san Juan de la Cruz, proclamada con toda razón doctora de la Iglesia, dejó escrito este profundo pensamiento: «La obra más hermosa del corazón de Dios es el corazón de una madre». Esta cita es muy adecuada hoy, primer domingo de mayo, en que celebramos el Día de la Madre.

Hemos comenzado el mes de mayo, el mes de las flores, que la Iglesia católica dedica a la Virgen María. Como las flores, María fue embellecida por Dios Padre, porque aquella joven sencilla fue elegida para ser la madre del Hijo de Dios. El arcángel Gabriel la saludó como «llena de gracia», preservada de todo pecado, asunta al cielo en cuerpo y alma al final de su vida en la tierra. Estos dones divinos que recibió María no la separan de nosotros. Ella, por voluntad de Cristo en la

cruz, es nuestra madre, la madre de toda la humanidad redimida por Cristo.

Los cristianos, de manera especial, estamos llamados a conocer y amar a María, como la primera y más grande discípula de Jesús y nuestra principal intercesora ante Dios. Ella es el mayor testimonio de fe. Las palabras que le dirigió Isabel nos acercan a su vida: «¡Bendita tú que has creído!». Es la alabanza de la fe de la Madre de Dios; su grandeza radica en su vida de fe.

San Juan Pablo II en el año 1987 publicó la carta encíclica titulada «La Madre del Redentor», dedicada a «la bienaventurada Virgen María en la vida de la Iglesia peregrina», que se abre con una cuidadosa meditación de estas tres afirmaciones de la Biblia: «Llena de gracia», «Dichosa tú que has creído» y «Aquí tienes a tu madre». Toda la vida terrenal de María es contemplada como

un peregrinaje de fe. Ella vivió los acontecimientos de la vida de Jesús. Los acogió y meditó en su corazón y confió plenamente en los designios de Dios, a pesar de no entenderlo todo. El Concilio Vaticano II recoge con alegría el hecho de que también los musulmanes honran a María, la Madre virginal de Jesús, y a veces la invocan devotamente. (cf. *Nostra aetate*, 3).

Queridos hermanos y hermanas, en este mes de María, que la fe florezca en nuestros corazones y nos ayude a edificar nuestras vidas. Por eso, es bueno y necesario dirigir nuestra mirada y nuestra oración a María. Pidámsle que nos acompañe en nuestro «peregrinaje por la vida camino del cielo», con su fe firme y serena, en medio de las dificultades. Ella guardaba siempre las palabras de su Hijo en el corazón y las meditaba; por eso, es testimonio y modelo de la fe cristiana.

Seguiu-nos
esglesia.barcelona

 facebook.com/EsglesiaBarcelona
  @esglesiabcn

Sintonitzeu
Ràdio Estel: 106.6 FM